

F O U R A G E R E N D E . G O U D V I N K E N

Op 21 december 1974, terugkerend van onze vogeltelling langs de Gooimeerkust, zagen wij drie Goudvinken (twee prachtige mannetjes en een wijfje), fouragerend in een meidoornboom. Vrij langzaam knipten zij knoppen af, die zij daarna inslikten. De Goudvink eet plantaardig voedsel: zaden en knoppen van naaldbomen; bloem- en bladknoppen van loofbomen, waarbij die van berken, wilgen en vruchtbomen de voorkeur genieten. Van berken en elzen eet hij ook de zaden. Voorts heeft deze soort een voorkeur voor de zaden van distels en andere komposieten (bijvoorbeeld melkdistel, paardebloem). De zaden worden alleen van de bloemkorfjes maar vooral ook van de grond opgepikt.

In de loop van het jaar verandert zijn menu, mede in verband met het aanbod in de natuur. Ongeveer vanaf januari bezoekt hij sierheesters en fruitbomen, waarvan hij onder anderen de bloemknoppen eet. Wij zagen dat vorig jaar half april in Sauerland in een paar appelbomen voor ons vakantiehuis. Het tempo waarin dit gebeurde was verbazingwekkend. Het maakte enigszins begrijpelijk dat de Goudvink bij fruittellers niet zo populair was. Vroeger werd de vogel dan ook veel gejaagd.

In mei 1974 zagen we op Gooilust enige tijd, hoe een mannetje op de grond onder een lindeboom bezig was iets van de bovenzijde van een daar overvloedig groeiende muursoort te plukken. Waarschijnlijk plukte de vogel de bloemknoppen af.

Daar waar in Europa nog een min of meer natuurlijke vegetatie aanwezig is, komt de Goudvink voor in de naaldbossen op gebergten en in de lager gelegen zone van gemengde wouden van Beuk en Zilver spar. In West-Europa komt hij voor in het door de mens aangelegde kultuurlandschap van gemengde loofwouden, tuinen en parken met vruchtbomen, heggen en kleine dichte naaldbomen (vooral sparren).

Daarbij is het gunstig als er een rijke ondergroei aan struiken, jonge sparren en ander klein, dicht naalddhout aanwezig is.

Zo onpopulair als hij bij velen als wilde vogel was, zo populair was hij als kooivogel. In de eerste plaats door het fraaie uiterlijk van de mannetjes, maar ook omdat van het mannetje een goede zanger te maken is. In de natuur is hij niet de zanger van een mooi liedje; in gevangenschap kan men hem in zijn jeugd snel een fraaie melodie leren fluiten door deze voor te spelen.

Het laatste jaar hebben wij op tal van ver uiteenliggende plaatsen in het Gooi Goudvinken waargenomen. Eenmaal gold het een zingend mannetje en een andere keer was het een baltsend paartje. Tot voor kort zagen wij hen hier zelden. Wij hebben de indruk dat ze wat toenemen. Volgens de Avifauna van Nederland (1970) is het een vrij schaarse broedvogel, die voornamelijk in het oosten en zuiden van ons land broedt en de laatste jaren in het westen toeneemt.

Het vrij groot aantal waarnemingen dat in de Korhaan gepubliceerd wordt, stemt daarmee overeen. Hopelijk zet deze ontwikkeling zich voort.

Literatuur:

Buekers, P.G., 1922: Onze Vogels, deel 1, 2e druk, Zutphen.
Comm. Ned. Avifauna, 1970: Avifauna van Nederland, 2e druk, Leiden.

Reader's Digest, 1971: Het Beste Vogelboek, Amsterdam.

Voous, K.H., 1960: Atlas van de Europese Vogels, Amsterdam.

Witherby, H.F. (ed.), 1952: Handbook of British Birds, deel 1, London.

P.L. Ploeger

